

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-05-30

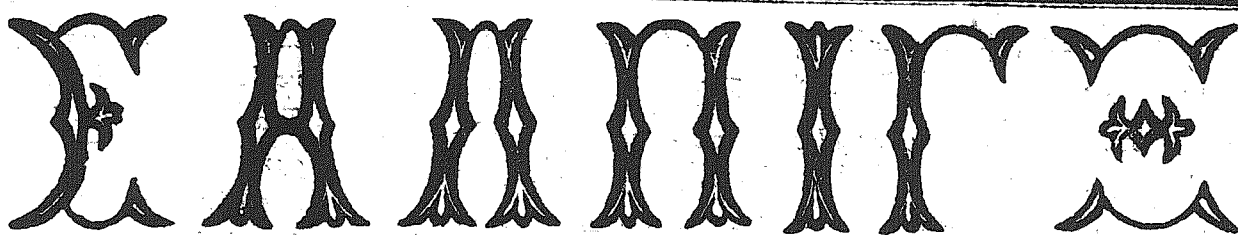
ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἴσως ἑαυτοῦ ἡμεῖς 126

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10304>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έτησια
προπληρωτέα.
Έν ταίς πόλεσι
της Κύπρου Σελ. 8
Έν τοίς χωρίοις 6
Έν δέ τώ έξω-
τερικώ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Είδοποιήσεις και
διατριβαί κατ' απο-
κοπήν.
Άρθρα σύμφωνα τώ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΔΔΙΚΟΣ ΜΟΜΦΗ:

Έν τώ φύλλω της « Αληθείας » της παρελθούσης εβδομάδος ανέγνωμεν επιστολήν, σταλείσαν αυτή παρά του έν Λονδίνω τας διαμονάς ποιουμένου αξιολόγου άλλως και άγαν φιλοπάτριδος νέου κ. Ι. Κυριακίδου, πικρώς και σκληρώς επικρίνουσαν την υπό των άξιοι. αντιπροσώπων της Νήσου άπόρριψιν του « περί προστασίας των ζώων » και του « περί προστασίας των όχθών των χειμάρρων » νομοσχεδίου. (Ομολογούμεν ότι τώ μεστόν πικρίας ύφος της επιστολής ταύτης δι' ης ό συντάξας προσπαθεί να άποδείξη και κηρύξη εις όλον τον κόσμον ότι ού μόνον οι αντιπρόσωποι της νήσου, αλλά και σύμπαντες οι Κύπριοι (διότι ού όεις ενέκρινε τά ρηθέντα νομοσχέδια) εισιν άμοιροι όλως όρθου νοός και λεπτών αισθημάτων, κατετάραξε, και δικαίως, πάντα άναγνώστην. Άρά γε εις τοσαύτην παχυλήν άμάθειαν και άγνοιαν των άλλθώς συμφερόντων της πατρίδι εύρίσκονται οι αντιπρόσωποι της νήσου, (οι εκ του πλησιονιδόντες και εκ πείρας γνόντες τώ πλημμελές και άτοπον έν τη πράξει και έφαρμογή πολλών άλλων νομοσχεδίων όμοίων κατά την θεωρίαν τοίς περιών ό λόγος), ώστε ν' άπορρίπτωσιν άσυναίσθητως νομοσχέδια σωτήρια; Κατά τοσοούτον άρά γε εινε εξηπλωμένη έν τη νήσω ή πλάνη και ή άνικανότης του διακρίνειν τώ καλόν από του κακού ώστε μόλις εις και μόνος κύπριος και ούτος από μακράν της πατρίδος να διαγνώ και καταγγείλη ταύτην;

Δέν φιλονεικούμεν τον πατριωτισμόν και τάν ύπερ της προόδου της πατρίδος του πόθον του κ. Ι. Κυριακίδου, άποβλέπει δέ μάλιστα προς αυτόν μετ' έλπίδων ή πατρίς ως προς άνδρα όστις θέλει καταστή εις των καλλίστων πατριωτών, πλην άκριβώς τούτου εννεκεν αναλαμβάνομεν κατά καθήκον δημοσιογραφικόν όχι να υπερασπισθώμεν την διαγωγήν των αντιπροσώπων έν τη καταψηφίσει των ρηθέντων νομοσχεδίων όχι να υπερασπισθώμεν την από όσούνου καταπολεμήσασεν αυτά

δημοσιογραφίαν και την κοινήν γνώμην, αλλά να αναλύσωμεν έν όλίγοις αυτά και εξετάσωμεν άν ή έφαρμογή τούτων έμελλε πράγματι να άποβή ώφέλιμος της πατρίδι.

Μή λησμονώμεν όμως πρώτον ότι ή διοργάνωσις της άστυνομίας μας εινε πλημμελεστάτη και ότι οι υπάλληλοι ταύτης εκ διαφόρων της κατωτάτης τάξεως στοιχείων συγκείμενοι, άμαθείς και όλως άγριοι και βάρβαροι, ένθαρρυνόμενοι δέ και εκ της πάσαν αυστηρότητα έπιδοκιμαζούσης Κυβερνήσεως, άφορμήν ζητούν και από αυτού του άέρος να άποδείξωσι τον μέγαν δήθεν ζήλον προς άκριβή εκτέλεσιν του καθήκοντός των και την μεγάλην των προς πάσαν παρεκτροπήν αυστηρότητα, ως τούτο καθ' εκάστην άποδεικνύεται διά τρανών παραδειγμάτων. Τούτων ούτω δυστυχώς έχόντων, προβαίνομεν.

Τώ « περί προστασίας των ζώων » νομοσχεδίον θεωρητικώς εξεταζόμενον έμφαίνει πράγματι λεπτότητα αισθημάτων και ήμερότητα ήθών. Κατ' αυτό τιμωρείται πās « άπηνώς τύπτων, κακοποιών, ύπερμέτρως βιάζων εις άμαξήλασιαν ή ίππασίαν, κακώς μεταχειριζόμενος ή βασανίζων » οιονόηποτε ζώον φορτηγόν ή κατοικήδιον οίον γαλήν κύνα, όρνιν κλ. Υποτεθείσθω όμως ότι χωρικού τινος τώ ζώον έπεσε μετά του φόρτου έν μέση τη όδω ό χωρικός, μόνος, προσπαθεί διά ραβδισμών να σηκώση τώ ζώον, κατά τύχην δέ διαβαίνει εκείθεν εις υπάλληλος της Άστυνομίας ή Άγγλος τις. Έκ των προτέρων, διότι πολλές έχομεν τάς ένδείξεις, εξεύρομεν ότι ούτε ό λεπτότης ήθών εύμοιρών Άγγλος ούτε ό άγριότητα τούτων κεκτημένος άστυνομικός υπάλληλος θα σπεύση να καταβή και να βοηθήση τον χωρικόν προς άνέγερσιν του ζώου, αλλά μάλιστα εννεκεν αυτών τούτων των ήθών ά εκαστος κέντηται, θα δυσαρεστηθή και άγριωθή κατά του δυστυχούς χωρικού διά την κώλυσιν της όδου. Τί θα συμβή λοιπόν μετά 2-3 ήμέρας; Θα προσκληθή εις τώ δικαστήριον ό χωρικός διά

να πληρώση πρόστιμον διότι υπερεφόρτωσε τώ ζώον και τώ έβασάνισε καθ' όδόν. Τί θα έπικαλεσθή ό χωρικός έν τοιαύτη περιπτώσει προς υπερασπισίν του; ούδέν, εκτός του κατήσχνου και έλεεινού βαλαντίου του, και της άπωλείας 3-4 ήμερών κατ' έλάχιστονόρον.

Η όρνις ή ή γαλή της οικίας μου πηδά αίφνης επί τινος τραπέζιου και άπειλεί ή να μου καταφάγη τι μη προωρισμένον δι' αυτήν, ή να μου άνατρέψη τι ή υπηρέτρια μου ή έγω τύρω κατ' αυτής τώ ραβδίδιόν μου, τούτο δέ σκληρόν έν τη έφαρμογή της έντολής μου, ως άστυνομικός κλητήρ, σπā τον πόδα ή και φονεύει τώ ζώον. Λυπούμαι και προσπαθώ να επαναφέρω εις την ζωήν τώ συγκατοικόν ζώον πλην εις μάτην δυστυχώς ό γείτων μου Άγγλος ή ό διαβαίνων κατ' εκείνην την ώραν της οικίας μου άστυνομικός υπάλληλος βλέπει τον τρομερόν φόνον και ή καταγγελία γίνεται. Η κατ' αντιμωλίαν δική βεβαίως εινε άδύνατος διότι πάντοτε ό κατηγορός μου θα παρασταθή διά συνηγόρου άλλως δέν πιστεύω να κατεδέχετο ή γαλή ή ή όρνις μου να άρνηθή την ζημειαν ήν επρόκειτο να μοι προξενήση. Και λοιπόν, πρόστιμον διά τον άνευ προμελέτης φόνον.

Άστυνομικός κλητήρ φιλοξενείται υπό χωρικού, ούτος δέ διά να τον ευχαριστήση διατάσσει την θυσίαν ενός πετειναρίου. Πλην κατά δυστυχίαν τώ μαχαίρι δέν κόπτει καλά και μόλις μετά πολλήν άγωνίαν κατορθοί ή σύζυγος να χωρήση την κεφαλήν από του σώματος. Ο άστυνομικός κλητήρ δέν κωλύεται βεβαίως υπό της λύτης διά την άγωνίαν του θυσιασθέντος πετειναρίου του να καταβροχθήση τούτο, αλλά την επισοσαν θα αισθάνηται εξαπαντος εκ του στομάχου την διαμαρτυρίαν και θα καταγγείλη τον χωρικόν διότι έβασάνισεν εκείνος πριν ούτος καταβροχθήση τώ δυστυχές πτηνόν. Πρόστιμον λοιπόν δια να φροντίση να έχη μαχαίρια καλώς στομωμένα.

Τά παραδείγματα ταύτα κατανοούν γελοία άλλ' άφ' ενός προβλέπονται ύπ' αυτού τούτου του καταληφισ-

θέντος νομοσχεδίου, ἀπ' ἐτέρου πρὸς μίαι δαίγματα τῆς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων διαγωγῆς δυνάμεθα μυρία ὅσα ν' ἀναφέρωμεν. Ἐκ τῶν παραδειγμάτων δὲ τούτων πόθεν καταφαίνεται ἡ ἀαριότης τῶν ἡθῶν ἡμῶν καὶ πόθεν δύναται τὰ διδάχθη ἡ « ἡμερότης τούτων » καὶ ἡ εὐαισθησία;

Ἀκριβῶς λοιπὸν διότι οἱ ἀντιπρόσωποι ἀπ' ἑνὸς μὲν δὲν ἀγνοοῦν ὅτι « οἱ οἰκοῦντες τὴν Κύπρον δὲν εἶνε τέλειοι ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς » αἱ δὲ, οἱ αἱ ἀνωτέρω καθημερινὰ περιπτώσεις, δὲν φανερόνουν βεβαίως « ἐμφυτὸν πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητα », ἀπ' ἐτέρου δὲ δὲν ἀγνοοῦν ὅτι διὰ τοιαύτην ἀστυνομικὴν διοργάνωσιν « εἶνε πρόωρον » τὸ νομοσχεδίον, κατεψήφισαν τούτου καὶ καλῶς ἐπραΐσαν. Εἰρήθῃ δ' ἐν παρόδῳ καὶ τοῦτο ὅτι κάπως ὑποπτον ἐφάνη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ πάντας τοὺς κυρίους τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίον. Διότι πῶς δύναται παρακαλῶν νὰ ἐξηγηθῇ ἡ τοσαύτη ὑπὲρ τῶν ζώων εὐσπλαγχνία τῶν Ἀγγλων καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ράχειος ἄλλων ἐπιδείξις τῆς ἡμερότητος τῶν ἡθῶν τῶν καὶ τῆς εὐαισθησίας τῶν, ὅταν ἐκεῖνοι φονεύουσι διὰ πολυκρότου τὸν πεντηκοντάλιρον ἵππον τῶν, διότι δὲν δύνανται νὰ τὸν παραλάβωσιν μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ταξείδιόν τῶν; ἢ ὅταν ἐντὸς τῆς αὐλῆς μας πυροβουλῶσι καὶ φονεύουσι τὸν κύνα μας, διότι πράττει τὸ χρέος του ὑλακτῶν; ἢ τὴν γαλῆν μας διότι ἐτραγώδησεν ἄνωθεν τῆς στέγης τῶν; ἢ ἐκτὸς ἐὰν ἡ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐσχάτη ποινή, ἦτοι ὁ θάνατος, διὰ τὰ ζῶα θεωρεῖται ἀνακούφισις. Ἄλλα τότε εἰς τὸ νομοσχεδίον, μετὰ τὰς λέξεις « ὁ ἀπηνῶς τύπτων, ὁ κακοποιῶν, ὁ ὑπερμέτρως βιάζων εἰς ἀμαξηλασίαν ἢ ἵππασίαν, ὁ κακῶς μεταχειριζόμενος ἢ ὁ βασιανίζων ζῶόν τι θεωρεῖται ἔνοχος » κτλ., ἐπρεπε νὰ προστεθῶσιν αἰδέξεις « ἐξαιρεῖται ὁ φονεύων ζῶα ὅστις δὲν θεωρεῖται ἔνοχος ».

Ποῖον λοιπὸν τὸ πρακτικὸν ἀποτελεσματικὸν ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου; Προσθήκη χιλίων ἀκούμν ἀφορμῶν προστίμου ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν μυρίων ἐπὶ τοῦ δυστυχικοῦ ἀγρότου, τὸν ὁποῖον ἤρκει καὶ μία μόνον φορὰ πληρωμῆ πρᾶστικου νὰ κάμῃ νὰ μὴ τρέφῃ πλέον οὔτε ὀρνίθας πρὸς τροφήν του οὔτε κύνας πρὸς προφύλαξίν του. Εἶνε δὲ γελοῖον νὰ νομιζώμεν ὅτι τὸ νομοσχεδίον τοῦτο θὰ ἐδίδασκε τὴν λεπτότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν εὐαισθησίαν, ὡς γελοῖον εἶνε νὰ νομιζώ ὅτι κατέστησα εὐλαβέστατον καὶ εὐσεβέστατον τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἠνάγκασα διὰ τῆς

βάβδου μου νὰ γονατίσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ προσευχηθῇ.

Εἶνε λοιπὸν τὸ νομοσχεδίον τοῦτο τόσον ὑψηλὸν ὥστε ἐξέρχεται ὅλως τοῦ κύκλου τῆς διοικητικῆς μηχανῆς μας ἥτις εἶνε εἰσέτι ἀρκετὰ χαμηλὰ, ἐκ δὲ τῆς ἀσυγχωρήτου ταύτης δυσαναλογίας βλάβῃ καὶ ὄχι ὠφελείᾳ θὰ προέκυπτε. Λίαν εὐτυχεῖς ἀληθῶς θὰ ἦμεθα ὅταν ἅπαντα τ' ἄλλα δύνανται νὰ ὑψωθῶσιν ἠθικῶς καὶ φθάσωσι τὴν λεπτότητα τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Τότε καὶ τοῦτο καὶ ἄλλα ὅμοια παραλλήλως βαδίζοντα θὰ συνετέλουν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς νήσου, ἐνῷ ἡ ἀνισότης τὸ χάος καὶ τὴν σύγχυσιν προξενεῖ καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐπιστολὴν συμπολίτου ἡμῶν ἐκ Βάβου Χάλφα ἐν ἡ ἀναγράφεται ἀξιοπεριεργὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ Ἑλλήνων ἐμπόρων, τῶν ἀνταρτῶν, καὶ τοῦ ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τῶν Ἀγγλων στρατοῦ, πλησίον τῆς Χάλφας.

« Ὁ δρόμος τοῦ Σουδάν εἶχε ἀνοίξει διὰ τὸ ἐμπόριον, ἐπὶ τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, ὡς καὶ ἡμεῖς, εἶχομεν στείλει πρᾶγμα διὰ τὸ ἐσωτερικόν. Οἱ Ἑλληνας ἐμποροὶ, σταθμεύσαντες μακρὰν τῆς Χάλφας ὀκτὼ ὥρας εἰς Τζαμάιν, καὶ φοβούμενοι νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εὖρον ἀξιοπιστοῦς Περπερίνους, εἰς τοὺς ὁποῖους παρέδωκαν τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ ἀπέλθωσι καὶ πωλήσωσι τοῦτο εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ νὰ τοὺς φέρωσι τὰ χρήματα. Πλὴν ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν ἐξοδευσιν, ἠταγκάσθησαν μετὰ ἑνὸς μηνῆρα νὰ προχωρήσωσι δύο ἐκ τῶν ἐμπόρων μέχρι τῆς Σάμνας διὰ νὰ παραλάβωσι τὰ ἐμπορεύματά τῶν. Ἐκεῖ κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου κατέβησαν περὶ τοὺς 250 ἀντάρτας διὰ νὰ εἰσπράξωσι φόρους ἐκ τῶν χωρῶν, νὰ ζητήσωσιν δὲ καὶ παρὰ τῶν ἐμπόρων φόρον 2,1[2 τοὺς 0] καὶ νὰ τοὺς ἐπιτρέψωσι τὴν διάβασιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χωρὶς κανένα φόβον. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ δύο ἐμποροὶ συνεφώνουν μετ' ἄλλων δύο ἐκ Τόγκολας διὰ νὰ πωλήσωσι τὸ πρᾶγμα, δύο τῶν ἀνταρτῶν παρουσιάσθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπον νὰ καταβῶσιν εἰς Σάραν διὰ νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑμίρην Ἐροῦρ Κέντι καὶ οὕτω νὰ ἀφελθῶσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀνετόχλητοι. Κατέβησαν εἰς τὸν Ἑμίρην οἱ Ἑλληνας, ὅστις τοὺς ὑπεδέχθη ἀρκετὰ καλῶς μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι πέντε Ἑλληνας εὐρίσκονται εἰς Τζαράιν ἐστειλε πέντε τῶν ἀνταρτῶν νὰ τοὺς συνοδεύσωσι μετ' ἑαυτῶν τὸν καλύτερον τρόπον. Οἱ τρεῖς τούτων ἀφῶν ἐμάθον τὴν καλὴν ὑποδοχὴν τῶν συναδέλφων τῶν ἀμέσως ἐπέβησαν εἰς καμήλους καὶ ἐφθάσαν εἰς Σάραν πῶς τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρόνως ὁ Ἑμίρης. οἱ πέντε οὗτοι ἐμποροὶ ἔμενον ἐκεῖ 4 ἡμέρας καὶ τοὺς

ἐπεριποιεῖτο λαμπρῶς ὁ Ἑμίρης, ἀνέμετε δὲ καὶ οὗτος τοὺς ἐρατομείναστας εἰς Τζαμάιν ἄλλους δύο, οἵτινες ἐμπάρκαραν εἰς πλοῖον τὰ ἐμπορεύματά τῶν καὶ διηθύοντο πρὸς ἀντάρταις τῶν λοιπῶν, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ὅλους ἐγγράφον ἄδειαν νὰ προχωρήσωσιν ἀνευ φόβου. Εἰς τοὺς Ἑλληνας ὅλους τούτους ἐδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἄδεια νὰ προχωρήσωσι νὰ πωλήσωσι τὰ ἐμπορεύματά τῶν ἀλλ' οὐδεμίαν εὐθύνην ἐδέχετο ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν ζωὴν τῶν. Ὅταν λοιπὸν ἐγνώσθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι οἱ ἀντάρταις ἔδωκαν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐλευθέρᾳ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἰσοδὸν χωρὶς νὰ τοὺς πειράξωσιν, τότε ὁ Κοιμιστάντης διατάττει εὐθὺς καὶ ἐτοιμίζεται στρατὸς καὶ ἀναχωρεῖ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἐπὶ σκοπῷ διθεῖν νὰ γλυτώσῃ τοὺς ἐμπόρους, ἐνῷ ὁ καλὸς τρόπος τῶν ἀνταρτῶν πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἐδείκνυεν ὅτι οὗτοι κατεῖχοντο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἀνοίξωσι τὴν ἑδὸν τοῦ ἐμπορίου. Ἄλλ' ὡς ἦτο βάρῃ τὸ νὰ κατορθώσωσιν ἐπὶ τὰ Ἑλληνας νὰ ἀνοίξωσι τοιαύτην ἑδὸν.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰς 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον πληροφορεῖται ὁ Ἑμίρης Ἐροῦρ Κέντι ὅτι ἐφθασε στρατὸς κατ' αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν δύο ὡρῶν. Τρεχεῖ καὶ ἐξυπνᾷ ὁ ἴδιος τοὺς 5 ἐμπόρους τοὺς ἐναγκαλιζέται πρὶν νὰ τοὺς ἐμιλήσῃ περὶ μάχης, τοὺς συνιστᾷ θάρρος καὶ ἀφοβίαν καὶ τότε τοὺς συμβουλεύει ὅτι, ἐπειδὴ μετὰ 2 ὥρας θὰ ἔχη μάχην, νὰ τραβήχθωσιν εἰς τὸ ποτάμι μακρὰν ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν 2 Περπερίνων. Φαντάσθητε τὴν καλωσύνην τοῦ Ἑμίρου τούτου.

Περὶ τὰς 5 λοιπὸν μόλις διέβησαν τὸν ποταμὸν οἱ 2 ἐμποροὶ ὁ τρίτος εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ φονεύεται ὑπὸ σφαίρας Ἀγγλου στρατιώτου καὶ πνίγεται. οἱ ἑτεροὶ δύο φέροντες, ἀφῶν διέβησαν τὸν ποταμὸν, ἐτρέξαν εἰς ἕν βοσκόν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἰ σφαῖραι ἐφθάνον ὅσας χαλάζει ὑψώσαν τότε σερῶλον δι' οὗ ἐγκώσθη ὅτι ἦσαν Ἑλληνας τότε αἱ σφαῖραι ἐρέπτοντο πικρότεραι. Ἀγγλος δὲ ἀξιωματικὸς, τὴν στιγμὴν ἐκείνην καθ' ἣν ὑψώσαν τὸ σερῶλον, σκοπεύει καὶ πληρόνει βαρέως εἰς τὸν πόδα τὸν συμπατριώτην μας Μεταβαίνει οὗτος μετὰ τρεῖς ὥρας, διὰ νὰ ἐπάρσεν ἡμᾶς, εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν πόδα τοῦ ἀλλ' ἐκείτος, Ἀγγλος, ἐρωτήσας τὸν πληρωμένον καὶ μαθὼν ὅτι εἶνε Ἑλληνας οὐ μόνον δὲν τὸν ἐπεριποιήθη ἀλλὰ τὸν ἐδίωξε μεθ' ὕβριων.

Τὴν στιγμὴν ταύτην φθάει καὶ τὸ πλοῖον δι' οὗ ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι 2 ἐμποροὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ 15 ἀνταρτῶν. Μόλις ὅμως εἶχε φθάσει τὸ πλοῖον εἰς Σάραν καὶ ὁ στρατὸς ἀμέσως ἤρρισε νὰ πυροβολῇ κατ' αὐτοῦ. Τότε οἱ ἀντάρταις ἐξεληθόντες ὅπως τραπῶσιν εἰς φρήν ἐφορευθήσαν οἱ δὲ δύο Ἑλληνας ἐκρύβθησαν. Κατόπι ὤρμησεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐληλάτησεν ὅλην τὴν πραγματείαν.

Ἐκεῖ περιφροβοὶ ἐπληθίσαν οἱ Ἕλληνας καὶ τοὺς παρεκάλουν νὰ ἀφήσουν τὸ πρᾶγμα διότι ἦτο ἰδικόν τους, ἀλλ' ἐκέλευτο «ἀγρὸν ἠγόρασαν.»

Ἐκ τῶν 250 ἀνταρτῶν, 25 μόνον εἶχον ὁπλὰ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἐφορεύθησαν ἄλλοι ἐπύρηνται καὶ ἄλλοι ἐφυγον χωρὶς νὰ συλληφθῆ κανεὶς αἰχμάλωτος. Μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ (ἐκ 1500) ἦτο καὶ ἐν σῶμα πυροβολικοῦ. Ἐφορεύθησαν 16, ἐπληρώθησαν βαρέως 24, καὶ ἐλαφρῶς 30. Ἡ μάχη αὐτὴ ἐγένετο τὴν 27ην Ἀπριλίου διήρκεσε δὲ ἀπὸ τῆς 5. π.μ. μέχρι τῆς 7 ἡμ. »

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Μίνωρος» τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης ἐρχνιζόμεθα τὰς ἐξῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἀνδρικής στάσεως τῶν γενναίων Κρητῶν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ ἐκλεγθεῖσης Ἐπιτροπῆς ἐπιβάντες πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Χανίους ἐκτεταμένον Ἐπισημικτὸς δι' οὐ αἰσούνται τὴν παρεχώρησιν μέρους τῶν τελωνιακῶν προσόδων κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς Χαλέπας, νὰ πύση ἐξασκούμενον ὑπὸ τῆς Πύλης τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισμένων νόμων, νὰ διακρίβηται ἅπασαι ἀνεξαρτήτως αἱ δημοσίαι ἐν Κρήτῃ θέσεις ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου τῶν συνοικίων δυο στοιχείων κλ. καὶ μετὰ τὴν διὰ Ψηφίσματος βήλασιν οὗ ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀρνεῖται τοῦ λοιποῦ νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους τοῦ μέγροισ ἔτου ἢ Κυβερνήτης ἀπεκρίθη τὰ δικαίωτά των, ὁ Γ. Διοικητὴς ἐθεώρησεν εὐλογον νὰ προσκαλέσῃ 4 χριστιανούς πληρεξουσίους ὅπως πείσῃ αὐτοὺς νὰ ἀνακαλέσωσι τὸ θυσυτοχὲς καὶ φρικτὸν ὡς τὸ ἐπωνόμασε, Ψήφισμα, ὅπερ ἐλάτρε τὸς κύκλους αὐτοῦ τε καὶ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ἄλλως εἶνε δυσχερὴς ἢ θέσις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν πληρεξουσίων καὶ πλείστα ἄλλα. Ἀλλ' οἱ 4 Κρήτες, κατόπιν μάλιστα εἰδηῖς συνεδρίας τῶν χριστιανῶν πληρεξουσίων ἀπήντησαν ὅτι «ταυτὴ πρότασις τοῦ Γ. Διοικητοῦ περὶ ἀνακλήσεως τοῦ περὶ ἀρνήσεως τῶν φόρων Ψηφίσματος δὲν εἶνε παντάπασι συζητήσιμος, ἐμμένει δὲ ἡ Συνέλευσις ἀκλόνητος εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν ὄσφ ἡ Ὑψ. Πύλης δὲν παρεχώρησεν τὰ αἰτήματα τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ.» Κατόπιν ὁ Γ. Διοικητὴς ἐθεώρησε καλὸν νὰ προσκαλέσῃ πάντας τοὺς χριστιανούς πληρεξουσίους παρ' αὐτῶν καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων προσπαθῆσῃ νὰ πείσῃ αὐτοὺς πρὸς ἀνακλήσιν τοῦ Ψηφίσματος. Ὁ κλητὴρ λοιπὸν τῆς Βουλῆς προστεκλεῖ τοὺς χριστιανούς πληρεξουσίους, διεδίδοντο δ' ἐν τῇ πόλει, ἰδίως ὑπὸ Ὀθωμανῶν, ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ στρατιωτικὸς νόμος ὅτι θὰ τιμωρηθῶσιν οἱ χριστ. πληρεξούσιοι δι' ὑπερορίας κλ. ἀλλ' αἱ ἀπειλαὶ αὐταὶ μόνον τὰ μειδιήματα τῶν χριστ. πληρεξ. προὐκάλουν, σταθερὰν ἔχοντων ἀπόραφιν νὰ μὴ παρεκκλίνωσι τοῦ προγράμματος τῶν ἀνευ ὠφελείας τοῦ ἴσου. Μετέβησαν λοιπὸν ἀήροοι εἰς τὸ Διοικητήριον ὃ δὲ Διοικητὴς μετὰ συγκινήσεως ἐπανελάθεν εἰς αὐτοὺς ὅσα καὶ πρὸς τοὺς πρώτους 4 εἶπεν, ἀλλ' ἅπαντες μετὰ γενναϊότητος ἀπήντησαν ὅτι ἀδύνατον ὅπως εἶνε νὰ ἀνακληθῇ τὸ Ψήφισμα, διότι ἡ ταυτὴ ἀνάκλησις θὰ εἶνε ἀνεπιτηρωτική, θέλει δὲ χαρακτηρισθῆ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς προδοσία. Προσέθησαν δ' εἰς ταῦτα ὅτι οὐδὲως προὔνται ἐκ τῶν διαδιδόμενων ἀπειλῶν ἔτοιμοι ὄντες νὰ ὑπασθῶσι τὰ πάντα. Μετὰ 2 συνεχεῖς ὥρας καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ συνδιάλεξις, κατήλθον αἱ Βουλευταὶ τοῦ Διοικητηρίου, τὸ δὲ πλῆθος τῶν χριστιανῶν ὅπερ περιέμενον ἐναγωνίως κάτω τῷ Διοικητήριον νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα, μετὰ πολλῆς χερᾶς ἤκουσε τὴν ἀπάντησιν ἣν αὐτοὶ ἔδωκαν πρὸς τὸν Γ. Διοικητὴν.

Πρὸς λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων ἐμεσολάβησαν παρὰ τῆ Ὑψ. Πύλης οἱ πρεσβευταὶ τῶν Δυνάμεων καὶ ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐπρότεινεν ὅπως ἡ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις ἀποστείλῃ πρεσβεῖαν εἰς Κων[σταντινῶν] ἵνα ὑποβάλῃ τὰ αἰτήματα τῆ Ἀ.Μ. τῶν Σουλτάνων διατηρουμένων τοῦ περὶ ἀρνήσεως φόρων Ψηφίσματος μέχρι λύσεως τῶν ζητημάτων. Ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἀνεβούλευσαν παραδοχὴν τῆς προτάσεως. Ἡ Συνέλευσις προσεκάλεσε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι τῶν συμπερόντων τῆς πατρίδος νὰ δια-

τηρήσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν, καὶ κατόπιν ἐξέλεξεν ἀντιπροσώπους ἵνα μεταβῶσιν εἰς Κων[σταντινῶν] καὶ διαπραγματευθῶσι περὶ τῶν αἰτημάτων τοὺς ἐξῆς: Θιακάνην, Σταυράκη καὶ Δάνδολον. Τὴν δὲ δευτέραν 18 Μαΐου ἀνεχώρησαν διὰ Κων[σταντινῶν].

Ἐν Κατῶν δένδρον φυτευμένον ἔμπροσθεν καταστήματός τινος ἴδρονε! Τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημ. Ἔργων ἰδὸν ὅτι τὰ πλῆθη συνεκινούντο πολὺν ὀρέταζε καὶ ἀπεκόπη τὸ δένδρον ὅπερ ἦτο ἀπλῶς ρητινωδές.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸν «Ν Ἑλ. Τυπὸν» ὁ Σουλτάνος παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν Κύπρον καὶ ὅτι ἡ περὶ τούτου σύμβασις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ κοινοβούλιον ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς αἰγυπτιακῆς συμβάσεως. Ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ εἰδηῖσι ταύτῃ, διότι τοῦτο θὰ φέρῃ πάντοτε εὐχάριστον διὰ τὴν νῆσον ἀποτέλεσμα. Ἐλπίζομεν τῶρα πλείοτεραν ἀνεσιν καὶ πλήρη ἐκπλήρωσιν πόθων.

Πυρκαϊὰ ἐν Παρισίοις κατέστρεψε τὸ Κωμικὸν μελόδραμα. Εὐρέθησαν 56 πτώματα.

Ἐπισημῶς ἀγγέλλεται ὅτι ἡ νόσος τοῦ λαμοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διαδόχου, δὲν ἀποκλείει τὴν ἐλπίδα ἰάσεως σὺν τῷ χρόνῳ.

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Τὸ Δημαρχεῖον Λεμησοῦ Γνωστοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι πάντα τὰ κοιλά καὶ μέτρα τῶν οἰκων (κουζαί), ἅτινα δοκιμασθέντα ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ὡς ὀρθὰ, φέρουσι τὴν σφραγίδά του.

Λεμησοῦ 8 Ἰουνίου 1887.

Ἀπόπειρα κλοπῆς.—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἑσπέρας περὶ τὴν ἡμίσειαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον κλέπται ἐπειράθησαν νὰ ἀνοίξωσι τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγ. Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κλ. Ν. Λανίτου ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γιάγγου Γεωργαλλίδου. Ἡ ὁδὸς ἐν ἣ τὸ κατάστημα εὐρίσκειται, ἡ θέσις καὶ ἡ παντέληθος νύξ καθ' ἣν ἡ ἀπόπειρα ἐγένετο, μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην θρασύτητα τῶν κλεπτῶν καὶ τὴν ἀσύγνωστον ἀδράνειαν, εἰ μὴ συμμετοχὴν τῶν νυκτοφυλάκων. Δι' ἐργαλείων προσεπάθον νὰ ἀνοίξωσιν ἢ νὰ θραύσωσι τὴν στερεὰν ἀλλως τε θύραν, ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ κ. Κλ. Λανίτου Νικόλαος ἐξυπνος εἰσέτι ὢν ὡς μελετῶν τὰ μαθήματά του, ἤκουσε τὸν κρότον, μετὰ δὲ δευτέραν καὶ τρίτην ἐπανάληψιν τούτου ὁ κ. Κλ. Λανίτης ἐσηκώθη, ἐξήλθεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου διὰ νὰ παρατηρήσῃ κάτω τὴν θύραν, εἶδε δὲ δύο, μὲ εὐρωπαϊκὰ μάλιστα ἐνδεδυμένους, αἰτίνες ἀκούσαντες τὸν θόρυβον ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ περιβολίου κ. Χ. χ. Φραντζέσκου καὶ ἐγένοντο ἀφαντοί. Ὁ κ. Κλ. Λανίτης τοὺς συνώδευσε διὰ καταλλήλων ὕβρεων καὶ προσβολῶν καὶ συγχρόνως ἐφώναζε τοὺς χωροφύλακας τόσον ζηρῶς ὥστε ἤκουσαν οἱ περίξ γείτονες τὰς φωνὰς, ἐνῶ οὐδεὶς φύλαξ ἤκουσε, καὶ σημειώσατε ὅτι 100 περίπου βήματα παρακάτω ὑπάρχει πάντοτε φύλαξ. Εὐτυχῶς οὐδεμίαν βλάβην προὔξενησαν εἰς τὴν θύραν εἰμὴ μόνον τὰ σημεῖα τῆς δοκιμῆς

τῶν ἀφῆκαν. Τὴν ἐπιούσαν ὁ κ. Γιάγγος Γεωργαλλίδης ἀνέφερε τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἣκουσε δὲ πολὺ τιμὸν συμ-βουλήν πρὸς ἀσφάλειαν, «νὰ μὴ ἀφῆν χρημάτα εἰς τὸ κατάστημα.» ὡς νὰ μὴ ἦσαν χρήματα τὰ μετὰξινὰ ὑφάσματα καὶ αἱ λοιπαὶ διάφοροι πραγματεῖαι.

Ἀπορίας ἄξιον τῇ ἀληθείᾳ! Ὅταν ἐν ταυτῇ κεντρικωτάτῃ ὁδῷ καὶ θέσει καὶ εἰς κατάφοτον νύκτα, κλέπται ἀποπειρῶνται τόσον ἀφόβως νὰ διαρριξῶσι θύρας καταστημάτων, ἔπεται ὅτι ἦσαν οὗτοι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιαι ὅτι οὐδεὶς φύλαξ θὰ τοὺς ἐβλεπε. Μὰ τότε ποῖα ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ κατάστημα εὐρίσκονται ἐν ἀποκέντρῳ θέσει; Πλὴν, ἐλθσημονήσαμεν ἢ πολὺ τιμὸς σύνταγῃ πρὸς ἀσφάλειαν ἐδόθη ἀπειδίως καὶ μετὰ μεγάλης γενναϊότητος. Μὴ ἀφινε χρῆμα τὰ εἰς τὸ κατὰ στήμα σου. Τὸ μέτρον τοῦτο καθ' ὃ ἐμάθομεν ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας καὶ φύλακας τῆς πόλεως. Οὐτε χρήματα ἀφίνουσι οὗτοι τὴν νύκτα εἰς τὰς τσέπας τῶν κῆτε ὠρολόγια. Καλὸν πρᾶγμα ἢ προφύλαξις φίλε μου.

Ἐπανόρθωσις ἀνακριθείας.—Ἐσφαλμένως διεδόθη καὶ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι τὸ καὲν κοράσιον ἀπέβιωσε. Μετὰ τὸ συμβᾶν ἐκείνο οἱ γονεῖς τοῦ ἡλθον καὶ τὸ ἐπῆραν εἰς τὸ χωρίον τῶν (Κολόσσι) διεδόθη δὲ ὅτι καθ' ὁδὸν ἀπέβιωσεν ἐνῶ ὡς πληροφορούμεθα ἤδη ζῆ καὶ ἔχει καλῶς. Ἀναγκαῖα ἢ ἐπανόρθωσις αὐτῆ διότι κακέντρεχίς τινες ἠθέλησαν νὰ μεμφθῶσι τὴν οἰκίαν ἐν ἣ εὐρίσκετο τὸ κοράσιον, ἐνῶ τοιαῦτα δύστυχήματα δυνατὸν νὰ συμβῶσι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κυρίους μιᾶς οἰκίας. Ἐπανορθώμεν. προσέτι ὅτι ἡ μικρὰ δὲν ἦτο μόνη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλὰ μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου ἀδελφοῦ τῆς ὄστις καὶ τὴν ἐγλύτωσεν.

Ἐορτὴ διαδόχου ἐν Ὀμοδῶ.—Ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐπιδοχῶν διαδόχου τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου ἐτελέσθη ἐν Ὀμοδῶ μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος. Ἐπι τῶν ἐπισημῶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς γαῖθ ἀνηρτημένῶν ἐλλ. ομησιῶν ἐκινήθησαν ὑπὸ τῆς κ. Παρθενωγοῦ αἱ λέξεις: «Ἐν τούτῳ ἔκτα διάδοχε Κωνσταντίνε.» Ὁ Ἀρχιμανδριτῆς κ. Νικόδημος προεξάρχων τῆς τελετῆς νῦχῆθη ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος τῶν βασιλέων, τοῦ διαδόχου, τῆς ἐνισχύσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἐλλ. ἔθνους. Ὁ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Λουκά ψαλιῆς βασιλικὸς ὕμνος καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῦ κατάλληλος τῇ περιστάσει ἐκφωνηθεὶς λόγος (τοῦ ὁποῖου ἀπόσπασμα θέλομεν δημοσιεύσει εἰς προσεχές.) συνεκλήθησαν ἅπαντας τοὺς ἐγχωρίους ἐπιδοχέτας εἰς ἀλλήλους ζητωκραυγήσει ὑπὲρ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ διαδόχου.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λαμίων (ἑσπ. Ἀμμοχώστου) Δύο ἄραβες ἐκ τῆς Γραικίως τῆς Συρίας, συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ διερχομένους, ἀφῆκοντο ἐν τῇ γῆσῳ ἐφοδιασμένοι μετὰ παρακλητικῶν ἐγγράφων φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ παραινούντος τὴν ὑπὲρ αὐτῶν συνδρομὴν τῶν ἀπαρταχῶν ὀρθοδόξων «ὅπως ἐπανελθῶσιν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῶν ἀφ' ἧς ἐξέπεσον καὶ κατέστραψαν.» Ὁ συγχωρῖός μας εὐλαδέστατος Ἱερομόναχος Φιλόθεος Παντελίδης συνέδραμεν αὐτοὺς γενναίως, συνεργῶντος δὲ καὶ τοῦ κ. Μ. Ἀρτιωρίου συνήχθη μικρὸν τι ποσὸν ὅπερ ἐνεχειρίσθη αὐτοῖς καὶ ἀπήλθον εἰς Γραικίον σκοπεύοντες νὰ περιέλθωσι τὴν γῆσον. Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον εἶνε γνήσια τὰ ἐγγράφα των.

Κύριε Συντάκτη της «Σάλπιγγος»

Εσχάτως εν τινι των κατά την ημετέραν πόλιν καταστημάτων εύρεθεις, και ιδών εκεί Αρσιώτας, ενεθυμηθην τα εν τινι διαφόρι του 124 φύλλου της ημετέρας Έφημερίδος περί του φόρου της φοράδος του εν Αρσει διδασκάλου κ. Χρ. Παπαδοπούλου, ούτινος την άξιαν « και λόγω παιδείας και λόγω ήθικης και λόγω πείρας προς άκριβη και επιτυχή έκτέλεσιν του σοφικού καθήκοντός του, » έκτιμώ κήρῳ τόσον, όσον και ύμεις δημοσιουθέντα ζητήσας δὲ παρ' αὐτῶν πληροφορίας, έλαβον τὰς εξής, τὰς όποιās θεωρῶ άξίας δημοσιεύσεως, εθεν παρακαλῶ νά δημοσιεύσῃτε, αν και ύμεις τοιαύτας ταύτας θεωρήτε.

Η άποκτανθείσα φοράδα εύρίσκειτο ούχι εις τὸ χάρτον, ούχι δηλαδὴ απόλυτος εις νομήν, άλλ' εις φαρράν δεδεμένην, εν φορική πανταχόθεν περιτετοιχημένη και εν τῷ μέσῳ τῶ χωρίου έρονεύθη δὲ υπό, γνωστοῦ σχεδόν, κακούργου, διότι ὁ δ.δασκάλος από τριετίας ἤδη πράττει, εν μέγιστον σφάλμα (!) δὲν άρκεῖται δηλονότι εις τὰς 10-12 (κατὰ την παρούσαν μέγιστα ὡραν τοῦ έτους) ὡρας την ἡμέραν εν τῷ Σχολείῳ διδασκῶν του πρὸς 65-70 μαθητάς, οὗς μόνος διευθύνει μη φειδόμενος οὐδ' αὐτῆς τῆς υγείας του, άλλ' επέκταίνει τὸν κύκλον τῶν διδασκῶν του και μέχρι τῆς Εκκλησίας και μέχρις αὐτῶν τῶν καφετειῶν πολλάκις, έθειάζων την άρετήν και ψέγων την κακίαν. (άσύμφορον τοῦτο εις τινος.) ἤθελαν λοιπόν νά τὸν ἀνταμείψωσι διὰ τῆς πολυειδέος κόπου του!! άγκυκατήτας δ', ὡς εἶπατε, ὁ διδάσκαλος διὰ την μεγάλην ταύτην άμοιβήν, έσκόπευε ν' ἀναχωρήσῃ άλλ' οἱ φρονιμώτεροι τῶν κατοίκων συναισθανθέντες την εις αὐτοῦς γεννησομένην προσβολήν και την εις τὰ τέκνα τῶν προκύψουσαν βλάβην, παρεκάλεσαν αὐτὸν, τῷ ἔδωκαν ἔγγραφον δι' οὗ τῷ ὑπόσχονται εν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ Σχολικῦ του έτους, λήγοντος την 28 Ιουλίου (ε. π.) δὲν ἀνακαλύψωσι τὸν ἢ τοῦς ἐνόχους, μετ' ἀποδείξεων ἐνοχῆς, νά προσθέσωσιν εις τὸν συμπερωρημένον αὐτοῦ μισθόν, δέκα ἐπι λίρας στερλ. και οὕτως ὁ διδάσκαλος πεισθεὶς, ἔμεινε μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας του (άξιοι ἔπαινου οἱ τοῦτο κατορθώσαντες.) καθ' ὅλας δὲ τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας ἑρεύνας, έσχηματίσθη γενικῶς ἡ ιδέα, ὅτι ὁ φόρος ἐπράχθη υπό κακούργου τινός, ὅστις ἐν νεαράς του ἡλικίας βαδίζει ὀδόν, ἥτις ἐπὶ τέλους θά φέρῃ και αὐτὸν εις τὸ αὐτὸ τέλος εις ὃ ἔφερε και καθ' ἑκάστην φέρει, πάντα τὰ ἐλ τοῦ αὐτοῦ φυράματος και τῆς αὐτῆς διαπλάσεως ἀνθρωπόμορφα τέρατα. Ὅπως δὲ ποτε, συγχαιρόμενοι τοῖς Αρσιώταις διὰ την προκοπήν των, καθ' ὅτι, ὡς μνησάνομεν, δὲν ἔχουσι τὸν ἑμιόν του εις τὸ κακούργεϊν

Ενταῦθα 22[2 Ιουνίου 87.

Φίλη «Σάλπιγγε» (ἐκ Λάρ. 5' Ιουν. 1887)

Ὁ Κατακλυσμὸς.

Ἐκυλινδούτο και οὗτος ἐφέτος ὡς και πᾶν ἄγρον ἑμιόν μας εις τὸ χάος τῆς γενικῆς καταστροφῆς ἢ συρροῆ ἤτο ἐλαχίστη παραβαλλομένη πρὸς περασμένα χρόνια, και μόνη ἡ ἡχὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τῶν βιολιῶν, σαουλίου, ζουρνά ἔδιδα ζωὴν εις την πανήγυριν. Οἱ Πανηγυρισταὶ ἐφαιγόντο ὑπὲρ τὸ δέον συντηρητικοί, και τὸ αἶτιον δύναται πᾶς τις νά μαντεύσῃ. ἡ καταραμένη ἀναπαράδι, ἡ ματίζουσα τοὺς πάντας ἀπό τινων ἐρών, ἔνεκεν τῶν ἀγαθῶν τῆς πεπολιτισμένης και Χριστιανικῆς Κυβερνήσεως.

Αὐτήνος νῆσος τί θά ἀπογίνης, με την τρέχουσαν πολιτικὴν τῶν κυβερνῶντων σε βεβαίωτατα θά καταστῆς φωλιὰ ὀρνέων και ἐχιδνῶν, θά ἐρημωθῆς καθολοκληρίαν διότι τὰ τέκνα σου, θά σε ἐγκαταλείψωσι πρὶν ἀποθάνωσι τῆς πείνης.

Τὰ ταλαιπωρούμενα τέκνα σου, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς κατοχῆς, ἔχασαν την φαίδραν των ὄψιν, ἤλλαξαν την ζωηρότητά των, και ἤδη πάσχουν ὑπὸ τῆς ἀνιάτου φθίσεως, τῆς ἐπαράτου ὑπερόγκου φορολογίας.

«Οὐδεὶς δύναται δυσὶ Κυρίοις δουλεῖν, Θεῷ και Μαρμῶνᾳ» κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡμεῖς δυνάμει συμβάσεως ἐπωλήθημεν ὡς... ὡς πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν ἤχθημεν, και κατεδικασθημεν νά ὑπηρετῶμεν 2 Κυρίους, εις μὲν τὸν ἕνα, νά πληρῶνωμεν ἐτησίως 92000 λίρας στερλίνας, διότι τόσα ἦσαν τὰ καθαρά κέρδη του

(άλλὰ, κχιωστέρμεσιν). εις δὲ τὸν ἄλλον νά πληρῶνωμεν, ὑπερόγκους μισθούς.

Ἄληθεῖς πληγαὶ τῶν Φαραῶ, δύνανται νά θεωρηθῶσιν αἱ σήμερον ἐπιβαρύνουσαι τὸν Κυπριακὸν λαὸν φορολογίαι και αἴτινες εν συνόψει εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι.

Τὰ πρόστιμα τὰ ὅποια (ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν ὑπῆρχον) προστίθενται εις τοὺς φόρους, διὰ την μη ἔγκαιρον πληρωμὴν αὐτῶν, και τὰ ὅποια εἶνε οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσόν.

Ἡ βίαι διὰ τῆς ὁποίας εἰσπράττονται οἱ φόροι πωλούντων τῶν κινητῶν και ἀκινήτων τοῦ φορολογουμένου, εις οἰανδήποτε τιμὴν, πολλάκις εις τὸ τέταρτον τῆς αξίας των, ἔνεκεν τῆς γενικῆς πτωχεύσεως.

Τὰ χαρτόσημα, τὰ ὅποια εἰσὶ ὑποχρεωμένως νά μεταχειρίζεσθαι, εις κάθε βημᾶ σου.

Τὰ δικαστικά ἔξοδα τὰ ὅποια εἶνε ἀπρόσιτα, και τὰ ὅποια πλέον θ' ἀποφεύγωμεν, διότι δὲν μᾶς ἔμεινε πᾶρα.

Ἡ Δικηγορικὴ σπείρα, ἥτις ἀπορροᾶ, οὐκ ἄλλορον ποσόν και ἥτις πρέπει, ἢ νά περιορισθῇ ἢ νά κανονισθῶσι τὰ δικαιώματά των.

Ὁ ἀκριβὸς φόρος, ὅστις ὡς ἀκρις κατατρώγει οὐ μόνον τὰς γεωργικὰς άλλὰ ἀπάτας ἀνεξαιρέτως τὰς τάξεις.

Κ κακὴ ἐκτίμησις τῶν διαφόρων προϊόντων, τοῦ οἴνου, τῆς σταφίδος, τῶν κουκουλλίων, τῶν χαρουπιῶν και ἰδίως τῶν γεννημάτων, ἥτις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδανκοῦ Ἰδαρέ, και τοῦ ὁποίου την ἐκτίμησιν, ὡς ἀσύμφορον τῇ Κυβερνήτῃ, κατατρώγει ἡ θέλησις, τὸ ἐμ ε ρ, τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐφετερίου, τὸ ὅποιον λησμονεῖ και ἀγνώρια τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων εις την παραλίαν, και διαφόρους ποιότητας. Ἡ χ. τὰ περισσότερα κριθάρια ἐφέτος θά ἦνε χωματερὰ, ἀκατάλληλα διὰ πώλησιν και θά τὰ φυλάξῃ ὁ γεωργὸς διὰ σπόρον και τὰ ὅποια ἄξιζον 10 γρ. τὸ κοιλόν. Ἐκ τῆς ὅλης ἐσοδείας τῶν κριθαρίων πολὺ πηχόν τὰ 10[100 τὸ πλέον καθαρά, νά πωληθῶσιν εις τὰς πόλεις ἀντὶ 14-15 γρ. τὸ κοιλόν, και πολὺ φοβούμαι ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις θά ἐπιμένη εις την τιμὴν τῶν 10[100, πρὸς 14 γρ., λησμονούσα ὅτι τὰ 90[100 μέλις 10 γρ. τὸ κοιλόν ἤξιζον.

Εἶδον τοιαῦτα χωματερὰ κριθάρια δεκατιζόμενα και τὰ ὅποια ἐσημειώσαν ὁ Μεσομήρης εις τὸ κοτζάνι ἀνευ ὑποσημειώσεως 30 [0 χῶμα, ἀνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ κοτζανίου, ἵνα φανῇ εν κειρῷ ἡ καλὴ ἢ ἡ κακὴ ποιότης και δὲν ζημιωθῇ ὁ δυστυχὴς γεωργός. Ἄλλὰ πῶς θέλεις νά κάμῃ την πρᾶξιν ἐκείνην ὁ μεσομήρης ἀφοῦ τοιαύτας δδηγίας δὲν ἔλαβε;

Φωνὴ βῶντος εν τῇ ἐρήμῳ και αἱ ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν μας και αἱ διατριβαὶ τῶν ἐφημερίδων αἴτινες ἐκάστοτε ὑποδεικνύουσιν εις τοὺς κυβερνῶντας τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀνευ ἑμως ἀποτελέσματος. Μᾶς ἀρκοῦν πλέον και αἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀρχόντων μας, και οἱ μῦθοι οἵτινες συντάσσονται εν τῇ Βουλῇ. Τὰ πράγματα ἐφθασαν εις τὸ μη περαιτέρω αὐτὰ τὰ πράγματα ὠθοῦσιν ἡμᾶς νά ζητήσωμεν χεῖρα βοήθειας, νά ζητήσωμεν την προστασίαν, αὐτοῦ τοῦ πρώην και νῦν Κυρίαρχου μας πλέον, αν ἤθελε κωφεύσῃ και πάλιν ἡ ἐν Λονδίῳ κεντρικὴ Κυβέρνησις εις τὸ παρῆντιον ὑπόμνημα τὸ ὅποιον πρέπει ἀμέσως νά σταλῇ, και νά ζητηθῶμεν δι' αὐτοῦ, ἢ την καλύτερεσιν τῆς τύχης μας ἢ τὸ πρώην καθεστὸς, πρὸς δόξαν τῆς Χριστιανικῆς Διοικήσεως.

Ὁ ἀπηλιτισμένος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 3 columns: Description, Unit, Price. Includes items like κρασία καλῆς ποιότ., σιγήθη γερά, κόκκινα, χαλασμένα, and ρακή σοῦμα.

(Μὲ Ἄρρα Ἀγγλίας 132)

Λύσεις αἰνιγμάτων.

τοῦ 124 ου Θήρα—Ἡρα. τοῦ 125 ου Α στήρ—ἀήρ.

Αυτῆρες.

Οἱ κ. κ. Ν. Γ. Μαληκίδης, Γ. Κ. Λαντή, π. π. Ἀλέξιος, Γεωργίου και Ν. Γ. Κάρταλις (Λεμησῶ). Κ.

Θ. Σταυρινίδης, και Α. Ἀντωνιάδης, (Λευκωσία). Μένικος Ἀντωνίου (Λιμηά.) και Κ. Σ. Ἰωαννίδης (διδ. Ὄδου).

ΑΙΝΙΓΜΑ 126 ου.

Τοῦ Θεοῦ υἱὸν ἐν ἐμοὶ θ' ἀπαντήσης άλλ' ἀσεβῶς ἐάν με ἀποκεφαλίσῃς τοῦ σώματός σου μέλος θά γνωρίσῃς άλλ' ἐάν και πάλιν με κατατομήσῃς άλλῶν μόνον θέσιν ἤκουσες τί λέγω; πλὴν και πάλιν τέμνει; αἰ μὰ τότε πλέον τρώγῃ με ἐάν και σοῦ δὲν με μισεῖ ἡ βίβλος; άλλως στρέφω και λέγ' ὅτι εἶσε σὺ.

Λύπιθος. Κ. Χριστοδουλάκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁρῦζια ἀγγλικὰ καλῆς ποιότητος εὐρίσκονται παρα τῷ κ. Ν. Δ. Ὑψαρίδῃ πωλούμενα χονδρικῶς πρὸς παράδες 70 ἡ ὡκά με ἰ. Στερλ. γρ. 132. τοῖς μετρητοῖς.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εις τὸ ζακχαροπλαστεῖόν μου « ἡ Ἀλβιῶν » κείμενον παρα τὸν νέον δρόμον εν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατασκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους, λοκούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, και πλεῖστα άλλὰ τῆς ζακχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἶνε λιαν συγκαταβατικάι. Εἰς τοὺς προμηθευόντας μοι πελάτας πληρῶνω ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος» εὐρίσκονται ἔτοιμα γραμμᾶτια ἐπὶ καλοῦ χάρτου κυανοῦ ἐκτετυπωμένα. ὡς και φορτωτικά, και πωλοῦνται εις τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

- List of names and titles: Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίῳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Διμητριᾶδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλιδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λατιφῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶν.—Ἐν Τριώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λευκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρου (Ἀργαλοῦσαν). Ἐν Λευκάρῳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κωμοδίκης.

ἘΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»